

כאשר אני שומע את השיר "אלוקי" עולים בי הרבה רגשות. כאשר אני שומע את סבא של קובי אוז שר, הקול שלו מזכיר לי את קולו של סבא שלי ששר לי. גם סבי היה רב במרוקו ועלה לישראל. אף פעם לא חקרתי אותו, אבל בכל פעם שאני נפגש עם בני משפחתי בישראל, הם אומרים שנפלה בחלקי זכות גדולה שאני נקרא על שמו. הם מספרים לי איזה צדיק היה סבא שלי. השיר הזה מדבר אלי כי גם אני כמו קובי אוז, הייתי מאד רוצה לבנות קשר עם סבי. דוד כהן

קובי אוז גדל בשדרות במשפחה דתית שהגיעה ממרוקו. כאשר קובי היה נער, הוא החליט שהוא לא רוצה להיות דתי. הוא התחיל לנגן בפסנתר כשהיה בן חמש עשרה. הוא ניגן בלהקת "שפתיים". שירי הלהקה הושפעו מסגנון המוסיקה המרוקאית. בשנת 1988, הקים קובי אוז את להקת "טיפקס" שמשלבת במוסיקה שלה סיגנונות מערביים ומזרחיים. סבא של קובי אוז היה רב. כאשר סבו נפטר, החל קובי אוז לחזור לשורשים שלו. השיר "אלוקי" שקובי אוז כתב, מדבר על הרגשות שלו. עכשיו, שסבא שלו כבר לא בחיים, הוא רוצה להתקרב אליו. בשירו "אלוקי" משלב קובי אוז את קולו של סבא (הקלטות ישנות) עם הקול של עצמו. כמו כן, קולו של סבא פותח את השיר ומסיים אותו.

לילי שורץ

יש לי כל כך הרבה דברים לספר לך
ואתה הרי הכל יודע
יש לי הרבה בקשות לבקש ממך
אבל אתה הרי חפץ בטובתי ממילא

יש לי המון תודות תודות תודות עומדות בתור
מול דלתך אבל תודות יוצאות לי קיטש.
יש לי מלא בקשות בקשות בקשות לבקש
ממך למרות שאצלי בסה"כ הכל בסדר.

מתוך שירו של קובי אוז

תלמידי רמז כותבים על השיר "אלוקי" מהדיסק החדש של קובי אוז

זמיר לילי

המוסיקה
מתחילה,
הנערים
רוקדים.
הלב
דופק
כמו תוף,
המוסיקה
ממשיכה ורועדת,
גיטרה אחת
בוכה בעוצמה
צלילי הפסנתר עולים
בקדושה.
הנשמה צועקת
אל החמה.
דמעות יורדות
מעיני
והמוסיקה,
מסתובבת לפני.

ליאורה מינצער
איתן הילל פריד

מדור לדור הרבה משתנה
מסבא העולם פונה
דבר לא עומד במקומו.
הכל זז, עובר ומהר.

הנכד משנה את דעתו,
לא ממשיך בדרכו.

מדור לדור הרבה משתנה
לפעמים,
אפשר לקשר בין זקן לצעיר
עם תפילה ואפילו עם שיר.

זהבה פרסר

כששמעתי את השיר "אלוקי", יכולתי להרגיש את הכאב של הזמר והמלחין קובי אוז. הוא מבקש מאלוקים שיעזור לו להתקרב לסבא שלו שנפטר וימסור לו דרישת שלום.

בתחילת השנה, סבא שלי נפטר. התרגשתי כאשר שמעתי את השיר של אוז כיוון שהוא העלה בי זיכרונות על סבא שלי. אהבתי את סבי. אהבתי ללכת לביתו, אבל לא הייתי קרובה אליו. עכשיו, כשהוא כבר לא בחיים, אני מרגישה שאני רוצה אותו פה לידי. אני שואלת את עצמי: "מדוע לא היית קרובה אליו כאשר הוא היה בחיים?" עכשיו אני מבינה את הפתגם שאנשים מבוגרים חוזרים ואומרים:

"אתה לא יכול להעריך את מה שיש לך עד שזה נגמר ונעלם מחייך"

כמו קובי אוז, גם אני מרגישה נבוכה ואינני יודעת מה לעשות. קשה לי להתמודד עם מחשבות על המוות של סבי וכמו שקובי אוז מנסה להתחבר לסבו דרך המוסיקה, כך גם אני, אנסה לעשות זאת באמצעות מוסיקה. כי מוסיקה היא שפה שמדברת אלי.

בת-שבע מינץ